

ที่ไร่ อยู่ ๆ แดงโมเกิดเป็นอะไรก็ไม่รู้ คือ จากเดิมที่ไม่มีลูก มันก็ทยอยกันออกลูกอย่างไม่มีเหตุผล พอพลิกไปดูใต้ใบ มีลูกติดใต้ใบเต็มไปหมด โดยออกผลแบบพื้บพื้บ จนตอนหลังต้องขนแดงโมลูกใหญ่ ๆ ไปขายกันแบบไม่หวาดไม่ไหวจริง ๆ อย่างที่หลวงปู่พูดไว้ทุกประการ จนชาวไร่แดงโมคนนั้นต้องกลับมากราบขอบคุณหลวงปู่ยกใหญ่ และรายงานให้ท่านฟังด้วยความร่าเริงเบิกบาน...

19

ฝรั่งและผัก..งอกจับปล้นกะทันหัน

เรื่องนี้ พระทนต์ ชยารักษ์ ปัจจุบันอายุ 70 ปี เล่าว่า..ท่านได้ฟังเรื่องนี้มาจากเจ้าของเรื่องโดยตรง ตั้งแต่สมัยที่ท่านยังเป็นหนุ่มอายุประมาณ 30 ปี ช่วงนั้นท่านไปทำบุญที่วัดปากน้ำอยู่เป็นประจำ เนื่องจากโยมแม่แท้ ๆ คือ โยมแม่กิมฮุ้ย แซ่ลี้ ไปบวชเป็นแม่ชีอยู่ที่นั่น และช่วยรับบุญขายพวงมาลัยให้สาธุชนนำไปบูชาหลวงปู่ และด้วยความที่ท่านไปวัดปากน้ำบ่อย ๆ นี่เอง ก็ได้ไปเจอกับป้าคนหนึ่ง ซึ่งเป็นทานบดีที่ไปทำบุญกับวัดปากน้ำยาวนานกว่า 30 ปี ซึ่งป้าคนนี้เป็นหญิงชาวจีนหน้าตาใจดี อายุได้ 82 ปี ตอนนั้น

เข้ามาจับมือท่าน..แล้วพูดกับท่านว่า “ลูก ๆ ให้หมั่นมาไหว้
หลวงพ่อดปากน้ำบ่อย ๆ นะ...ท่านศักดิ์สิทธิ์มากนะ”

ป้าคนนี้เล่าให้ท่านและโยมแม่ฟังพร้อมกันว่า ก่อนหน้านั้น..
แกก็ไม่รู้หรอกว่าหลวงปู่วัดปากน้ำศักดิ์สิทธิ์ ทั้ง ๆ ที่ป้าชอบพายเรือ
มาทำบุญที่วัดปากน้ำอยู่เป็นประจำ จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2480 ป้า
มีเรื่องกลุ้มอกกลุ้มใจ มากกราบเรียนหลวงปู่ว่า “หลวงพ่อดคะ..อยู่ ๆ
เจ้าของที่ดินที่เช่าทำสวนอยู่ เขาจะขอที่ดิน ลูกกลุ้มใจ..เพราะตอน
นี้ไม่รู้จะไปอยู่ที่ไหนแล้วค่ะ”

หลวงปู่ท่านก็ตอบว่า “เออ!! เอ็งไม่ต้องกลุ้มใจหรอก อย่าง
เอ็งนะ..มันมีที่อยู่อยู่แล้ว” ป้าคนนี้ก็พูดตอบหลวงปู่ว่า “หลวงพ่อด..
อย่าพูดเล่นเลยเจ้าคะ ลูกกลุ้มใจจะตายอยู่แล้ว”

จากนั้นป้าก็พายเรือกลับบ้านด้วยอาการเฉาชีวิตแบบสุด ๆ
แต่พอไปถึงบ้านเท่านั้นเอง ก็ต้องพบกับความประหลาดใจ เพราะอยู่ ๆ
ก็มีคนแปลกหน้ามาดักรออยู่ที่บ้าน เพื่อจะเอาที่ดินมาขายให้จำนวน
4 ไร่เศษ อยู่แถวถนนสวนผัก เขตบางขุนนนท์ ซึ่งก็ทำให้ป้าดีใจมาก
เพราะจะมีที่อยู่ใหม่แล้ว แต่เรื่องมันไม่จบลงง่ายอย่างนั้นหรอก
เพราะทั้งเนื้อทั้งตัวป้ามีเงินอยู่แค่ 3,000 กว่าบาทเท่านั้น ยังขาดอยู่
ประมาณ 9,000 บาท ถึงจะซื้อที่ดินแปลงนี้ได้

และด้วยความที่ป่าแก่คุ้นเคยกับหลวงปู่ แกก็เลยชอบความหวังอย่างเปี่ยมล้น มุ่งตรงไปวัดปากน้ำ เพื่อไปขอยืมเงินหลวงปู่ ซึ่งหลวงปู่ก็ตอบว่า “อาตมาจะไปเอาเงินมาจากไหน...”

พอได้ฟังหลวงปู่พูดอย่างนี้..ป่าแก่ก็เลยเข้าใจไปว่าหลวงปู่ไม่ยอมช่วย ก็เลยรู้สึกไม่ค่อยพอใจรีบเดินกลับไปยังท่าเรือ เพื่อพายเรือกลับบ้าน และขณะที่แกกำลังเดินไปที่ท่าเรือนั่นเอง หลวงปู่ท่านก็พูดขึ้นมาดัง ๆ ว่า “ฝรั่งที่บ้าน เอ็งก็เอาน้ำไปรดเข้าสิ จะได้เก็บมาขาย มีเงินพอซื้อที่ดิน”

แต่ป่าแก่ไม่เชื่อหลวงปู่ เพราะตอนนั้นแกรู้สึกแต่ว่า หลวงปู่ไม่ยอมช่วย ดังนั้นตอนพายเรือกลับบ้าน ป่าแกก็คิดไปตลอดทางว่า “ในเมื่อหลวงปู่เป็นที่พึ่งให้ไม่ได้..ก็ต้องพึ่งตัวเอง” และด้วยความไม่พอใจนี้เอง พอลงมาถึงบ้าน แทนที่แกจะเอาน้ำไปรดต้นฝรั่งทั้งหมดอย่างที่หลวงปู่บอก แกก็เอาน้ำไปรดต้นฝรั่งแค่ 6 ต้นเท่านั้น ทั้งๆ ที่สวนฝรั่งของป่าแก่มีพื้นที่มากถึง 5 ไร่เศษ

และพอรดน้ำเสร็จ แกก็ไม่สนใจไยดีอะไรทั้งนั้น แต่พอรุ่งเช้าเท่านั้นเอง..!!! ก็มีเรื่องประหลาดเกิดขึ้น คือ ต้นฝรั่ง 6 ต้น ที่เมื่อวานป่าแก่รดน้ำเอาไว้ มันเกิดเป็นอะไรไปก็ไม่รู้ คือ อะเลิร์ตออกลูกเต็มต้นไปหมด อีกทั้งแต่ละลูกยังใหญ่กว่าฝรั่งปกติ และยังมีสีเขียวอ่อนดูหวานกรอบน่ากินมาก ซึ่งเมื่อป่าแก่เห็นดังนั้น ก็ดีอกดีใจ รีบตะโกนเรียกลูกชายและสามีให้มาช่วยกันเก็บไปขายที่ตลาด ส่วนป่าแก่ก็รีบจัดแจงเอาน้ำมารดต้นฝรั่งต่อจนหมดทั้งสวน แต่คราวนี้รดใหญ่เลย

และพอรดเสร็จวันรุ่งขึ้น..ฝรั่งทุกต้นมันพร้อมใจกันออกลูกแบบพื้พื้ จนมองไปทางไหนก็มีแต่ฝรั่งลูกอ้วนๆ โตๆ เต็มไปหมด สุดลูกหูลูกตาทั้งพื้นที่ 5 ไร่เศษ จนเก็บไปขายกันไม่ทัน คือ ทุกคนในครอบครัว ต้องช่วยกันเดินแบกแข่งฝรั่งลงเรือเพื่อเอาไปขายหลายรอบมาก คือ เดินเก็บ..เดินแบกกันจนเท้าบวม ซึ่งตรงนี้..เป็นเรื่องอัศจรรย์มาก ๆ ว่าเป็นไปได้อย่างไร ที่ปุ๋ยก็ไม่ได้ใส่ ยาเร่งผลก็ไม่ได้ฉีด ดินก็ได้ไม่พรวน เวลาก็ไม่ต้องรอ แถมไม่ต้องตัดต่อพันธุ์กรรม หรือใช้เทคโนโลยีนาโนอะไรทั้งนั้น แต่ฝรั่งกลับออกเอาๆ

และที่น่าทึ่งมากไปกว่านั้นก็คือ พอนำฝรั่งไปขายที่ปากคลองตลาด แข่งฝรั่งยังไม่ทันวางเลย คนก็แย่งกันมารุมซื้อ ขายดิบขายดีเป็นเทน้ำเทท่า และภายในไม่กี่วัน ป้าแกก็มีเงินซื้อที่ดินแปลงใหม่ได้ แถมยังมีเงินเหลืออีก 3,000 กว่าบาทเป็นอัศจรรย์...

แต่หลังจากที่ป้าแกซื้อที่ได้แล้ว ปัญหาใหม่ก็ตามมาอีก คือ มีแต่ที่ดินเปล่า แต่ไม่มีบ้านจะอยู่ ป้าแกก็เลยต้องการปลูกบ้าน แต่เงินที่เหลืออยู่ไม่พอปลูก ด้วยเหตุนี้..ป้าจึงรีบกลับไปหาหลวงปู่ใหม่ ซึ่งคราวนี้หลวงปู่บอกว่า “ผักหลังบ้านเอ็ง..เอาน้ำไปรดเข้าสิ แล้วก็เก็บไปขาย จะได้มีเงินพอปลูกบ้าน”

ซึ่งป้าแกก็คิดในใจว่า “ผักหลังบ้าน..มันตายจะหมดยอยู่แล้ว เพราะร่อยวันพื้ปีก็ไม่เคยดูแลมัน” แต่ครั้งนี้..ป้าแกไม่เอ๊ะอะ...

อืดออด หรือรอช้าเหมือนครั้งก่อน แต่กลับอะเลีรวีระหวาด
รีบกลับไปรดน้ำผักกาดขาวหลังบ้าน

ทันทีที่ป่าแกรدن้าลงไปเท่านั้นเอง.. ก็ต้องตกใจแบบสุดขีด
เพราะจู่ๆ พอรदन้าลงไป.. ผักมันงอกโผล่ขึ้นมาแบบจ๊ับพลันกะทันหัน
แถมยังแย่งกันชูใบขยายใหญ่อย่างกับผีหลอกกลางวันแสก ๆ คือ
หัวผักกาดมันโผล่ขึ้นมาทั้งหัวเลย จนป่าแกริบตะโกนเรียกสามี
เสียงหลงว่า.. “เตี้ยตี ๆ มึงมาดู..มึงมาดู..ผีมันหลอกกู กูไม่กล้า
ดูแล้ว มึงออกมาดูให้กูหน่อย”

ซึ่งขณะที่ตะโกน..ก็เหมือนยิ่งตะโกนยิ่งยุ คือ ผักมันงอก..
ผุดกันพื้บพื้บแน่นแปลงไปหมดเลย และในที่สุดป่าและครอบครัวก็
ช่วยกันเก็บผักไปขาย จนมีเงินมากพอสำหรับปลูกบ้านราคา 8,000 บาท
(ราคาเมื่อ 75 ปีที่แล้ว) ได้สำเร็จเป็นอัศจรรย์จริง ๆ ...

